

## תפילה אברהם על סדום

**1. בראשית רבה מט ט:**

"אמר רבי אחא: 'חלילה' 'חלילה' שני פעמים חילול שם שמים יש בדבר".

**2. רש"י לפסוק כה:**

"חלילה לך – חולין הוא לך. אמרנו: כך היה אומנותו, שוטף הכל, צדיקים ורשעים  
כך עשית לדור המבול ולדור הפלגה".

**3. רש"י לפסוק כב:**

"ויגש אברהם – מצינו הגשה למלחמה... הגשה לפיו... והגשה לתפילה...  
ולכל אלה ניגש אברהם: לדבר קשות ולפיוס ולתפילה".

**4. בראשית רבה שמ:**

"הלווא' צדיקים! דהא [שהרי] אינם אלא צדיקים ניבלי [נובלות צדיקים].  
דאמר רבי יוחנן: כל צדיקים שנאמרו בסדום 'צדיקם כתיב'."

**5. שם:**

"איוב אמר: 'אחת היא על כן אמרתי לך וrushuv הוא מלחה' אברהם נטל עליה שכר,  
איוב נענש עליה. אברהם אמר בישולה, איוב אמר פגה".

**6. שם:**

"אמר רבי לוי: 'השפט כל הארץ לא יעשה משפט'! אם עולם אתה מבקש – אין דין! ואם דין אתה  
מבקש – לית [אין] עולם! את תפס חבלא בתוריון ראשין,بعי עלמא וביע דין אם לית אתה מעטר  
צבר לית עלמא יכל קאים. אמר לו הקב"ה: אברהם! אהבת צדק ותשנא רשות? אהבת לצדיק את  
בריותך, ותשנא רשות – מאנת לחיבך. על כן משחרך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך<sup>3</sup> – מהו  
'מחבריך'? מנה ועד אצלך עשרה דורות ומכלם לא דיברתי עם אחד מהם אלא עמר' יאמר ד' אל  
 אברהם לך לך<sup>2</sup>".

**7. הרב בליינר, למהלך הפרשיות בראשית עמ' 129:**

"ברכת אברהם 'ונברטו ברן כל משפחות האדמה', כוללת את כל הבריאה כולה, ואפיו את עומק  
התחתיות של סדום ועמורה. האידיאל הפנימי של המצויאות מופיע בכל. גם במציאות היותר  
מורכבות ומוסככות ישנה נקודת פנים עמוקה, אותה צריך להציג ולברר את שאיפת התקoon  
שבה, ועל ידי כך מוצאים מהרע את השורש החובי הטמון בה, את כת ההרים המחייב אותן,  
ומ滿לא הוא כליה מלאין".

**8. כי יקר לפסוק כה:**

<sup>1</sup> איוב ט כב.

<sup>2</sup> תהילים מה ח.

<sup>3</sup> שם.

"אולי הלאו מן אותן חמישים חמישה יהיו ט' לכל כרך הלא די הוא, מאחר שיש חמישים שמה זולות שיחסו מהם מקטן, כיvr הדין בכל דבר שבקדושה הצרי עשרה, אם התחלנו בעשרה ויצאו קצטם גומראן".

**9. דעת זקנים מבעל התוספות לפסוק כת'**

"אולי ימצאו שם חמישים צדיים, דהיינו מניין שלם לחמשה כרכים והшиб הקב"ה 'ונשאתי לכל המוקם בעבורם'. כלומר, דהיינו שהוא מניין שלם אסלה לעונם ולא אשחיתם וגם לא אדונם בירושין. ויאמר אולי יחסרו חמישה דהינן תשעה לכל כרך זכר... השיב הקב"ה לא אשחית... כלומר, לא אשחיתם אך אדונם בירושין מכין שלא ימצא בהם שלם... ויאמר אברהם אולי ימצאו שם ארבעים דהינן מניין שלם לארבעה כרכים וכן לשלה כרכים. ויאמר הקב"ה לא עשה' בעבור הארבעים ולא בעבור השלשים. כלומר, אסלה ולא עשה' להם שם דבר, לא השחתה ולא יסוריין, כיון שהמנין שלם וגם הם יהיו רוב הכרכים. ויאמר אברהם אולי ימצאו שם עשרים דהינם מניין שלם לשני כרכים וכן עשרה לכרך א'. ויאמר הקב"ה: לא אשחית בעבור העשרים וכן בעבור העשרה. פירוש: לא אשחיתם לגמרי, אמונם אדונם בירושין מאחר שלא יהיה זה כי אם המעוט של חמישה כרכים אף על פי שהמנין שלם לשניים או לאחד".

**10. בראשית רבה מס' יא:**

"אמר לו הקב"ה: חיל! אתה אמרת 'ואנכי עפר ואפר' חיר' שאני נתן לבנייך כפורה בהם שנאמר: 'ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאתי', 'ואסף איש טהור את אפר הפרה'<sup>4</sup>."

**11. אורות, ישראל ותחיינו, עמ' כ:**

"כנסת ישראל שואפת לתקן העולם בכל מלאו, לסליחה מקורית מטהרת, שבאה לא רק מישועת נפש האדם והבטבת רצונו מצד עצמו... כי אם תקין יכול לסקבת החטאיהם, אך הטהרה, העברת רוח הטומאה על ידי שמו של משיח שקדם לעולם, פורה אדומה מכפרת, והיא מטהרת מטומאות מת גועץ בסלוק המיתה מיסודה, בהעלאת העולם עמוק חטאיהם... הכל, הכל צריך להיות מתקן, הכל צריך להיות מטוור".

<sup>4</sup>. במדבר יט יז.

<sup>5</sup>. שם שם ט.